

# Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul Treizeci și Unu

Jeff Pippenger

2026-01-18

## Numărul treizeci și unu

Ultimele trei împliniri mesianice aflate în Evanghelia după Matei identifică trei elemente ale reperului profetic al legii duminicale: împrăștierea poporului lui Dumnezeu la legea duminicală, așa cum este prefigurată de împrăștierea micii turme la 22 octombrie 1844 și de împrăștierea ucenicilor la cruce. Ambele împrăștieri se aliniază cu legea duminicală. În legătură cu Galileea, care este un simbol al unui punct de cotitură profetic, oamenii care au fost în întuneric până la legea duminicală urmează să fie chemați afară din întuneric. Aceste persoane sunt cealaltă turmă a lui Dumnezeu, lucrătorii din ceasul al unsprezecelea, care sunt treziți la problema controversă Sabatului pe măsură ce sunt chemați afară din Babilon. Chemarea lor afară din Babilon este a doua fază a judecății, care începe la casa lui Dumnezeu și apoi, la legea duminicală, îi confruntă pe cei din afara Ierusalimului.

## A zecea bornă mesianică este Împrăștierea legii duminicale

Dar toate acestea s-au făcut, ca să se împlinescă Scripturile prorocilor. Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit. Matei 26:56.

## Predicție

Scoală-te, sabie, împotriva păstorului Meu și împotriva omului care Îmi este tovarăș, zice Domnul oștirilor: lovește păstorul, și oile vor fi risipite; și Îmi voi întoarce mâna asupra celor mici. Zaharia 13:7.

„Curând vom fi împrăștiați în mare măsură, iar ceea ce avem de făcut trebuie făcut repede.”  
Fundamentals of Christian Education, 535.

„Vine vremea când vom fi despărțiți și împrăștiați, iar fiecare dintre noi va trebui să stea fără privilegiul părtășiei cu cei de aceeași credință scumpă; și cum veți putea sta, dacă Dumnezeu nu este alături de voi și nu știți că El vă conduce și vă călăuzește?” Review and Herald, 25 martie 1890.

## Al unsprezecelea reper mesianic este chemarea neamurilor

အဲသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဟရောယ ပရောဖက်အားဖြင့် မိန့်တော်မူခဲ့သောစကား ပြည့်စုံစေရန်ဖြစ်၏။  
“ဇာဗုလုန်ပြည်၊ နက်ဖသလိပြည်၊ ပင်လယ်လမ်းတစ်လျှောက်၊ ယာဇန်မမြို့အပြင်ဘက်ရှိ  
တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ ဂါလိလဲပြည်၌၊ မှောင်မိုက်ထဲ၌ ထိုင်နေသော လူတို့သည်  
ကျီးမှားသောအလင်းကို မငြိကရပြီ။ သမင်း၏ဒေသနှင့် အရိပ်အောက်၌  
ထိုင်နေသောသူတို့အပေါ်သို့ အလင်း ပေါ်ထွန်းလာပြီ။” မသု ၄:၁၄-၁၆။

## Profeție

Cu toate acestea, întunericul nu va fi ca acela din vremea necazului ei, când, la început, El a lovit ușor țara lui Zabulon și țara lui Neftali, iar după aceea a lovit-o mult mai greu pe drumul mării, dincolo de Iordan, în Galileea neamurilor. Poporul care umbla în întuneric a văzut o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții a strălucit lumina. Isaia 9:1, 2.

Duminica legii, ploaia târzie va fi revărsată fără măsură, iar neamurile vor vedea o mare lumină. Persecuția îi va împrăștia pe cei credincioși și va răspândi mesajul.

“Ei vă vor da pe mâna soboarelor, ... ba încă, pentru Mine, veți fi aduși înaintea dregătorilor și a împăraților, ca mărturie pentru ei și pentru neamuri.” Matei 10:17, 18, R. V. Persecuția va răspândi lumina. Slujitorii lui Hristos vor fi aduși înaintea marilor oameni ai lumii, care, dacă nu ar fi aceasta, poate că nu ar auzi niciodată Evanghelia. Adevărul a fost denaturat înaintea acestor oameni. Ei au ascultat acuzații mincinoase cu privire la credința ucenicilor lui Hristos. Adesea, singurul lor mijloc de a-i cunoaște adevăratul caracter este mărturia aceluia care sunt aduși la judecată pentru credința lor. În timpul cercetării, li se cere să răspundă, iar judecătorii lor să asculte mărturia dată. Harul lui Dumnezeu va fi împărțit slujitorilor Săi pentru a face față acelei situații. ‘Vi se va da’, spune Isus, ‘chiar în ceasul acela ce veți avea de spus. Fiindcă nu voi sunteți cei ce vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.’ Pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu luminează mintea slujitorilor Săi, adevărul va fi prezentat în puterea și prețiozitatea lui dumnezeiască. Cei care resping adevărul se vor ridica să-i acuze și să-i asuprească pe ucenici. Dar în pierdere și suferință, până chiar la moarte, copiii Domnului trebuie să descopere blândețea divinului lor Model. Astfel se va vedea contrastul dintre uneltele lui Satana și reprezentanții lui Hristos. Mântuitorul va fi înălțat înaintea conducătorilor și a popoului.

„Ucenicii nu au fost înzestrați cu curajul și tăria martirilor decât atunci când o astfel de har era necesar. Atunci făgăduința Mântuitorului s-a împlinit. Când Petru și Ioan au mărturisit înaintea Sinedriului, oamenii „se mirau; și au priceput că fuseseră cu Isus”. Faptele Apostolilor 4:13. Despre Ștefan este scris că „toți cei ce ședeau în sobor, pironindu-și ochii asupra lui, au văzut fața lui ca o față de înger”. Oamenii „nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el”. Faptele Apostolilor 6:15, 10. Iar Pavel, scriind despre propria sa judecată înaintea curții cezarilor, spune: „La întâia mea apărare, nimeni n-a fost de partea mea, ci toți m-au părăsit.... Dar Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca prin mine propovăduirea să fie vestită pe deplin și s-o audă toate neamurile; și am fost izbăvit din gura leului.” 2 Timotei 4:16, 17, R. V.

„Slujitorii lui Hristos nu trebuiau să pregătească niciun discurs prestabilit pe care să-l rostească atunci când erau aduși la judecată. Pregătirea lor trebuia făcută zi de zi, prețuind adevărurile prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu și, prin rugăciune, întărindu-și credința. Când erau aduși în fața judecății, Duhul Sfânt avea să le aducă aminte chiar adevărurile de care aveau nevoie.” The Desire of Ages, 354, 355.

Judecata începe cu casa lui Dumnezeu la 9/11 și se încheie la legea duminicală, când judecata trece apoi la cealaltă turmă a lui Dumnezeu din afara casei lui Dumnezeu.

## Al doisprezecelea reper mesianic este Judecata asupra neamurilor

هب تَرْسُ يذلا يبيبح ،هترتخا يذلا ياتف اذوه» :لئاقلا ،يبنلا ءاي عشاب ليق ام متي يكل  
عراوشلا يف دح عمسي الو ،حيصي الو مصاخي ال .قحلاب ممال ربخيف ،هيلع ي حور عضأ .يسفن  
قرصنلا لئاقحلا جرخي يتح ،ئفطي ال ءنخدم ءل يتفو ،فصقي ال ءضو ضررم ءبصق .هتوص  
12: 17-21 .يم .«ممال ءاجر نوكي همسا لئعو

### Predicție

Iată Robul Meu, pe care-L sprijin; Alesul Meu, în care Își găsește plăcerea sufletul Meu; am pus Duhul Meu peste El: El va aduce judecata neamurilor. El nu va striga, nici nu-Și va ridica glasul, nici nu va face să i se audă glasul pe uliță. Trestia frântă n-o va zdrobi, și fitilul care fumegă nu-l va stinge: El va aduce judecata potrivit adevărului. El nu va slăbi și nu Se va descuraja, până va așeza judecata pe pământ; și ostroavele vor aștepta legea Lui. Isaia 42:1-4.

Încheierea judecății pentru casa lui Dumnezeu a început în iulie 2023, când s-a auzit un glas pe ulițele unde Moise și Ilie zăceau morți într-o vale de oase uscate și moarte. Când s-a auzit glasul, judecata a început să se încheie pentru casa lui Dumnezeu și a înaintat către judecata Neamurilor. În cartea lui Matei se află douăsprezece împliniri mesianice care identifică principalele borne de hotar din mișcarea de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii. Aceste douăsprezece borne de hotar sunt prefigurate de Mesia. 1989; 1996; 11 septembrie 2001; 18 iulie 2020; iulie 2023; 2024; Strigătul de la Miezul Noptii, separarea preoților și legea duminicală sunt toate identificate, 11 septembrie 2001 având o mărturie internă și una externă, iar legea duminicală având o mărturie internă a unei împărăștii, iar apoi două mărturii ale perioadei de judecată a lucrătorilor din ceasul al unsprezecelea. Nouă borne de hotar ale mișcării de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii, identificate în mod direct în cartea lui Matei.

Matei este alfa Noului Testament, iar Apocalipsa este omega. Matei este o capodoperă profetică a cărei însemnătate a fost pecetluită până în zilele de pe urmă. Ea conține cele douăsprezece capitole omega, care corespund alfei din Geneza, capitolele unsprezece până la douăzeci și doi. Ca alfa a Apocalipsei, ea este paralelă cu relația inspirată dintre Daniel și Apocalipsa. Ceea ce este descoperit din cărțile lui Daniel și Apocalipsa cu privire la relația lor profetică s-ar adevăra și în cazul relației dintre Matei și Apocalipsa. Ceea ce ni s-a adus la cunoștință în această privință s-ar echivala cu:

În cartea lui Matei este reluată aceeași linie profetică ca în cartea Apocalipsei.

„Apocalipsa este o carte pecetluită, dar este și o carte deschisă. Ea consemnează evenimente minunate care urmează să aibă loc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Învățăturile acestei cărți sunt clare, nu mistice și de neînțeles. În ea este reluată aceeași linie de profeție ca în Daniel. Unele profeții Dumnezeu le-a repetat, arătând astfel că trebuie să li se acorde importanță. Domnul nu repetă lucruri care nu au o mare însemnătate.” Manuscript Releases, volumul 9, 8.

Cartea lui Matei urmează „aceeași linie a profeției” ca Apocalipsa și Daniel, iar aceasta este adusă la desăvârșire în cartea Apocalipsei, căci cuvântul „complement” înseamnă desăvârșire.

„În Apocalipsa se întâlnesc și își află încheierea toate cărțile Bibliei. Aici se găsește completarea cărții lui Daniel. Una este o profecie; cealaltă, o revelație. Cartea care a fost pecetluită nu este Apocalipsa, ci acea parte a profetiei lui Daniel care se referă la zilele din urmă. Îngerul a poruncit: «Iar tu, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului.» Daniel 12:4.” Faptele Apostolilor, 585.

Matei, Daniel și Apocalipsa sunt aceeași carte.

„Книгите на Даниил и Откровението са едно. Едната е пророчество, другата — откровение; едната е запечатана книга, другата — отворена книга. Йоан чу тайните, които изговориха гръмовете, но му бе заповядано да не ги пише.“ Библейски коментар на адвентистите от седмия ден, том 7, 971.

Sa părut important să-mi iau timp pentru a așeza cartea lui Matei în context, lucru care ar putea sublinia semnificația profetică a faptului că Petru se afla în Cezareea lui Filip, înainte de a întoarce studiul înapoi la cartea lui Ioel. Voi încerca să-mi sintetizez observațiile asupra cărții lui Matei, într-un demers de a ilustra extraordinara semnificație profetică a lui Petru în Cezareea lui Filip, care este Panium din Daniel unsprezece, versetele treisprezece până la cincisprezece.

Cartea lui Matei este structurată pe trei linii profetice distincte. Prima linie cuprinde primele zece capitole; a doua linie este alcătuită din următoarele douăsprezece capitole, urmate de a treia linie, formată din șase capitole. Primele zece capitole reprezintă primul înger din Apocalipsa paisprezece, următoarele douăsprezece capitole îl reprezintă pe al doilea înger din Apocalipsa paisprezece, iar ultimele șase capitole îl reprezintă pe al treilea înger din Apocalipsa paisprezece. Nu am demonstrat încă în mod clar această observație, dar acest lucru se poate realiza cu ușurință. Înainte de a face aceasta, doresc să continui să trasez câteva dintre liniile mai ample pe pânza care este cartea lui Matei.

Al doilea șir al capitolelor unsprezece până la douăzeci și doi este reprezentat de al doilea înger, iar al doilea înger indică întotdeauna o dublare, căci Babilonul a căzut, a căzut. Capitolele unsprezece până la douăzeci și doi din Geneza înfățișează făgăduința și apoi legământul în trei pași al lui Dumnezeu cu un popor ales prin patriarhul Avram. Versetul aflat chiar în centrul acestor douăsprezece capitole identifică „circumcizia” drept semnul legământului, iar acesta a fost statornicit în al doilea din cei trei pași. Versetul aflat chiar în centrul liniei paralele a legământului din Matei este acela în care numele lui Simon Barjona este schimbat în Petru.

Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră Îmi voi zidi Biserica Mea; și porțile Locuinței morților nu o vor birui. Matei 16:18.

Numele lui Petru îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii, iar el reprezintă clasa celor care își întemeiază credința pe auzirea mesajului lui Hristos. Nu doar mesajul despre Isus, ci mesajul pe care Isus l-a identificat ca fiindu-i dat lui Petru de Însuși Domnul.

El le zice: „Dar voi cine spuneți că sunt Eu?”

Și Simon Petru, răspunzând, a zis: Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu. Iar Isus, răspunzând, i-a zis:

Binecuvântat ești tu, Simone Bariona; căci nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri. Matei 16:15–17.

Credința lui Petru se întemeiază pe faptul că Isus a devenit Hristosul — Mesia. Numele lui Petru este schimbat, așa cum a fost schimbat și al lui Avram pentru a marca o relație de legământ, iar numele său este echivalent cu 144.000, și chiar în acel verset, marea controversă este identificată ca o Stâncă ce este temelia unei biserici, care avea să biruiască împotriva bisericilor iadului. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt manifestarea finală a unui popor ales al legământului, iar Petru reprezintă acel grup.

Petru reprezintă totodată și prima biserică creștină, biserica ucenicilor, căci aceasta este etapa istoriei în care Hristos a pus temelia Bisericii Sale. Hristos este temelia și El este, de asemenea, piatra din capul unghiului, iar Petru este un simbol al primei mirese creștine și al ultimei mirese creștine. Prin urmare, Petru este deopotrivă un simbol alfa și omega într-un singur verset.

Acel verset este versetul central al celor douăsprezece capitole care reprezintă solia celui de-al doilea înger, iar Petru „are un rol dublu” ca prima mireasă și ultima mireasă. Ultima mireasă va fi într-un război cu sinagoga Satanei, iar ultima mireasă va fi alcătuită din două grupuri. Un grup este cel al celor o sută patruzeci și patru de mii, iar celălalt grup este marea mulțime. Marea mulțime este reprezentată de Smirna, iar cei o sută patruzeci și patru de mii de Filadelfia.

Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt filadelfieni, iar schimbarea numelui lui Petru în versetul optsprezece reprezintă pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii. El este simbolul celor care sunt pecetluiți și, în versetul acela, chiar versetul central al celor douăsprezece capitole ale legământului, el se aliniază cu chiar versetul central din cele douăsprezece capitole din Geneza, unde circumcizia este identificată ca semnul. Capitolele unsprezece până la douăzeci și doi din Apocalipsa oferă a treia linie pentru cele douăsprezece capitole ale mărturiei legământului, iar versetul central al acelor douăsprezece capitole identifică căsătoria curvei din Apocalipsa șaptesprezece cu împărații pământului.

Și fiara care era și nu mai este, ea însăși este al optulea împărat, și este dintre cei șapte, și merge la pieire. Apocalipsa 17:11.

Acest verset este implicat în identificarea căderii finale a Babilonului celui mare, iar prima cădere a Babelului a fost în primul capitol al liniei de legământ de douăsprezece capitole din Geneza. Petru îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii în versetul central, care se aliniază cu versetul central din Geneza. În versetul central al Apocalipsei, căderea Babilonului celui mare aduce la încheiere istoria lui Nimrod, marele vânător al Babelului.

Aceste versete centrale ale fiecăreia dintre aceste trei linii profetice identifică fie sigiliul lui Dumnezeu, fie semnul fiarei. Legământul babilonian de moarte, început în Geneza, își atinge sfârșitul în Apocalipsa. Făcând astfel, el așază un început și un sfârșit asupra tuturor celor trei linii, atunci când ele sunt aduse împreună, linie peste linie. Acolo unde Petru este folosit ca simbol al mării lupte dintre Stâncă și porțile Iadului se află solia celui de-al doilea înger, căci solia celui de-al doilea înger este: A căzut Babilonul (Nimrod), a căzut (desfrânata Romei). A doua linie din cele

trei linii ale lui Matei este solia celui de-al doilea înger, căci ea identifică două căderi ale Babilonului. Ea prezintă o căsătorie contrafăcută chiar în locul unde adevărata căsătorie este consumată, la legea duminicală. Ea reprezintă numărul „8” ca o contrafacere a poporului lui Dumnezeu, care sunt adevărații opt. Papalitatea este, de asemenea, înfățișată ca imitându-L în mod contrafăcut pe Dumnezeu, căci era, și totuși este, și se va ridica. Ea se ridică chiar acolo unde se ridică steagul — la legea duminicală.

În Matei există douăsprezece împliniri mesianice, iar în Vechiul Testament se află între trei sute și cinci sute de profeții despre Mesia. Matei cuprinde douăsprezece împliniri identificate în mod direct, cu mult mai multe decât oricare dintre celelalte trei Evanghelii. Aceste douăsprezece împliniri se aliniază cu nouă jaloane distincte în mișcarea reformatoare a celor o sută patruzeci și patru de mii. Nouă simbolizează deplinătatea, căci nu există niciun număr dincolo de „nouă”, întrucât orice altă valoare care urmează după „nouă” folosește doar cele nouă cifre de la unu la nouă și zero. Nouă este plinătate. Dintre aceste nouă jaloane, două au mai mult de una dintre împlinirile din Matei. 9/11 are două, iar legea duminicală are trei.

Timpul sfârșitului în 1989, formalizarea soliei în 1996, urmată de 11 septembrie, urmată de dezamăgirea din 18 iulie 2020, urmată de glasul celui ce strigă în pustie în iulie 2023, care a condus la învierea din 2024, care conduce la Strigătul de la Miezul Noptii, urmat de separarea preoților, care culminează în legea duminicală. Nouă repere, dintre care unul are doi martori și unul are trei martori; 11 septembrie are doi, iar legea duminicală are trei. Aceasta înseamnă că, în linia de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii, cei doi martori ai datei de 11 septembrie până la cei trei martori ai legii duminicale marchează timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Cele douăsprezece repere se aliniază cu fiecare mișcare de reformă și, făcând astfel, ele subliniază și identifică timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii de la 11 septembrie până la legea duminicală.

Prin aceasta, ea identifică doi martori la 11 septembrie și trei martori la legea duminicală. Cei doi martori de la 11 septembrie sunt solia celui de-al doilea înger, iar cei trei martori de la legea duminicală sunt solia celui de-al treilea înger. Prin urmare, linia produsă prin împlinirile, în Evanghelia după Matei, ale profețiilor mesianice izolează și mărește timpul sigilării, identificând totodată pe al doilea înger drept alfa istoriei timpului sigilării, iar pe al treilea înger drept omega. Aceasta înseamnă că timpul sigilării este încadrat între numărul doi și numărul trei, așezând astfel douăzeci și trei, un simbol al ispășirii, peste întreaga istorie a sigilării.

मध्ये मत्तीच्या पुस्तकात तीन भवषियसूचक रेषा आहेत; त्या अनुक्रमे पहिली, दुसरा आणि तिसरा देवदूत यांचे प्रतनिधित्व करतात; आणि मत्तीतील दुसऱ्या रेषेतील बारा अध्याय हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारंबरोबरच्या कराराचे प्रतनिधित्व करतात, कारण तो उत्पत्तीत अब्रामाबरोबर झालेल्या अल्फा-कराराचा ओमेगा आहे. याचा अर्थ असा देखील होतो की, दुसरा देवदूत म्हणून, जेव्हा पेत्र पहिली आणि अंतिम ख्रिस्ती वधू या दोघांचेही प्रतनिधित्व करतो, तेव्हा पेत्राचे द्विगुणीकरण दुसऱ्या देवदूतातही द्विगुणीकरणाची भवषियसूचक आवश्यकता स्थापन करते. तीन साक्षीदारांच्या आधारे, बारा हा अंक ती दोरी आहे जी बारा अध्यायांच्या त्या तीन रेषांना एकत्र बांधून ठेवते; म्हणून, जेव्हा आपल्याला मत्तीच्या पुस्तकात बारा या अंकाचे आणखी एक प्रतनिधित्व आढळते, तेव्हा ते मत्तीच्या पुस्तकातील इतर बारा संख्यांशी सुसंगत असले पाहिजे.

Izib chapter zigera kuri cumi n'ebiri zo muri Matayo, zitangirira ku mubare w'igereranyo wa cumi n'umwe kandi zikarangirira ku mugenzi wawo w'igereranyo, ari wo makumyabiri n'abiri, zihurirana n'umurongo w'ivugurura w'abo ijana na mirongo ine na bine, bahagarariwe no gusohora kwa Mesiya kugera kuri cumi n'ebiri; bityo zikagaragaza "ikubirwa" rya kabiri mu murongo wa marayika wa kabiri. Ibyo gusohora kwa Mesiya kugera kuri cumi n'ebiri, bifatanije n'ibyo chapter zigera kuri cumi n'ebiri, ni byo "ikubirwa" rya marayika wa kabiri, ariko iyo bigwijwe bihagararira 144,000. Petero arabwirwa kabiri, kandi n'umubare cumi n'ebiri na wo urikubirwa. Ibyo kwikuba byuzuza ikubirwa rya Babuloni igwa kabiri.

Capitolele unsprezece până la douăzeci și doi reprezintă al doilea înger din Apocalipsa paisprezece. Zece este simbolic pentru o probă, iar prima dintre cele trei probe este reprezentată de primele zece capitole din Matei. „Zece” simbolizează o probă. Deoarece Matei este alfa față de omega Apocalipsei, capitolul unu din oricare dintre aceste cărți începe cu o descoperire a lui Isus Hristos. În capitolul unu, Iosif este pus la probă în privința faptului de a crede sau nu îngerul. Corespondentul său a fost Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, care n-a crezut și a căzut la aceeași probă. Unul a primit o naștere providențială, celălalt s-a îndoit.

În capitolul doi, Irod s-a temut de nașterea unui nou împărat, iar Iosif și Maria au fugit în Egipt. Ioan Botezătorul a adus prima încercare în capitolul trei, o primă încercare pe care Sora White o identifică drept o probă de viață și de moarte, căci ea a scris că „aceia care au respins solia lui Ioan nu puteau beneficia de pe urma lui Isus”. Primul înger aduce o solie de încercare care îi cheamă pe oameni, așa cum a făcut Ioan, să se teamă de Dumnezeu, căci ceasul judecării lui Dumnezeu vine. Acest lucru este reprezentat prin Ioan atunci când a întrebat: „cine v-a avertizat să fugiți de mânia viitoare?”

Dunque, nel capitolo quattro, Gesù digiuna per quaranta giorni, che culminano in tre prove distinte, poiché le tre prove sono sempre rappresentate nel messaggio del primo angelo. Poi Gesù cominciò a edificare le fondamenta scegliendo i Suoi discepoli, poiché con Esdra e Neemia furono poste le fondamenta del tempio nella storia del primo decreto, e con i Milleriti furono poste le fondamenta nella storia del primo angelo. Le fondamenta sono le beatitudini, seguite dai Suoi miracoli che condussero al Suo invio dei dodici discepoli fino alla conclusione del capitolo dieci. I dodici discepoli erano allora al loro posto, e l'ispirazione identifica i discepoli come il fondamento della chiesa cristiana. Al capitolo undici le fondamenta erano terminate.

În capitolul unsprezece, ucenicii slujesc de unii singuri, iar Isus este singur, indicând o ruptură distinctă între capitolul zece și capitolul unsprezece. Capitolele unu până la zece constituie solia primului înger; aceasta s-a încheiat odată cu sosirea celui de-al doilea. Al doilea înger produce o diviziune, o separare, asemenea celei dintre milleriți și protestanți. Capitolul zece se încheie cu Isus despărțindu-Se de ucenici, iar în capitolul unsprezece El este singur.

Capitolul unsprezece până la douăzeci și doi îl reprezintă pe al doilea înger, conducând la capitolul douăzeci și trei până la douăzeci și opt, ca a treia linie a celui de-al treilea înger. Desigur, al treilea înger ajunge la legea duminicală, pe care o reprezintă Paștele din capitolele douăzeci și șase până la douăzeci și opt. „23” este simbolul ispășirii, iar primul dintre aceste șase capitole reprezintă solia

primului înger, iar ultimele trei capitole reprezintă solia celui de-al treilea înger. Cele două capitole din mijloc (24 și 25) îl reprezintă pe al doilea înger. Ultimele trei capitole conțin „23” repere specifice, aliniind capitolul „23”, ca primul înger sau începutul, și capitolele douăzeci și șase până la douăzeci și opt, ca al treilea, cu „23” repere. Capitolul 23 este primul înger, iar următoarele două capitole sunt al doilea înger, iar ultimele trei sunt al treilea înger.

A treia linie din Matei îl reprezintă pe al treilea înger și este împărțită în trei pași. Capitolul 23 este primul pas și primul înger. Capitolele 24 și 25 sunt al doilea pas și al doilea înger. Capitolele 26, 27 și 28 sunt al treilea pas și al treilea înger. Un capitol pentru primul înger, două capitole pentru al doilea înger și trei capitole pentru al treilea. Al treilea, care este Paștele, care reprezintă crucea, care la rândul ei se aliniază cu legea duminicală, este de asemenea reprezentat prin Cincizecime.

Rusaliile sunt numărul 50, iar 50 este simbolul Jubileului. Jubileul cuprinde un al patruzeci și nouălea an, sfârșitul celui de-al șaptelea ciclu de șapte ani. Numărul 49 precede numărul 50, dar este legat în mod direct de acesta. A treia linie din Matei începe cu capitolul 23; apoi urmează două capitole (24, 25) care însumează 49, chiar înaintea celui de-al treilea înger care reprezintă numărul 50.

Începutul șirului de șase capitole este „23”, iar sfârșitul este „23” de semne de hotar, iar suma care rezultă din adunarea capitolului 26 cu 27 și 28 este „81”, care este un simbol al preoților, încorporat chiar în versetele care identifică vărsarea sângelui pe care Marele Preot ceresc avea să-l folosească în slujirea Sa de Mare Preot. Din acest motiv, titlul capitolului „81” din Hristos, Lumina lumii se bazează pe Matei 28.

„Capitolul 81 — «Domnul a înviat»”

„Acest capitol se bazează pe Matei 28:2–4, 11–15.” Hristos, Lumina lumii, 780.

Liczba „81” przedstawia kapłaństwo, a w Księdze Kapłańskiej 8 ukazanych jest siedem dni poświęcenia kapłanów. W 8 rozdziale Księgi Liczb ukazane jest oczyszczenie Lewitów. W 2 Księdze Kronik „81” kapłanów sprzeciwia się królowi Uzjaszowi, a ten fragment bezpośrednio przyczynia się do ustanowienia poselstwa o zapiecztowaniu stu czterdziestu czterech tysięcy.

Dar când a ajuns puternic, inima i s-a înălțat spre pieirea lui; căci a păcătuit împotriva Domnului Dumnezeuului său și a intrat în Templul Domnului ca să ardă tămâie pe altarul tămâierii. Iar preotul Azaria a intrat după el și, împreună cu el, optzeci de preoți ai Domnului, oameni viteji. Ei i s-au împotrivit împăratului Ozia și i-au zis: „Nu ți se cuvine ție, Ozia, să arzi tămâie Domnului, ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt sfințiți să ardă tămâie. Ieși din sfântul locaș, căci ai păcătuit; și lucrul acesta nu-ți va fi spre cinste din partea Domnului Dumnezeu.”

Atunci Ozia s-a mâniat și avea în mână o cădelniță ca să ardă tămâie; și, pe când se mâniase pe preoți, lepra i-a izbucnit chiar pe frunte, înaintea preoților, în Casa Domnului, lângă altarul tămâierii. Iar Azaria, marele preot, și toți preoții s-au uitat la el și, iată, era lepros pe frunte; și l-au scos în grabă de acolo; da, și el însuși s-a grăbit să iasă, pentru că Domnul îl lovise. Și regele Ozia a fost lepros până în ziua morții sale și a locuit într-o casă deosebită, fiind lepros; căci era izgonit din Casa Domnului; iar Iotam, fiul său, era peste casa regelui, judecând

poporul țării. 2 Cronici 26:16–21.

Tamanje as a symbol is associated with the priests who opposed Uzziah's efforts to offer sacrifices in the sanctuary. The prophetic structure of the passage of Uzziah aligns with the prophetic structure of Daniel eleven verses eleven and twelve. Both passages identify a southern king, whose heart is lifted up from military victories, and especially the recent victory over a king of the north. When verse eleven of Daniel eleven was fulfilled by Ptolemy at the battle of Raphia, he, as did Uzziah, sought to offer a sacrifice in the sanctuary at Jerusalem, but was resisted by the priests. Line upon line the two witnesses identify the Ukrainian war that is almost ended.

Capitolul optzeci și unu din Hristos, Lumina lumii se bazează pe Matei 28 și Îl prezintă pe Hristos înălțându-Se pentru a-Și începe lucrarea ca Mare-Preot ceresc.

Iar dintre lucrurile pe care le-am spus, acesta este punctul principal: avem un astfel de Mare-Preot, care S-a așezat la dreapta tronului Măririi în ceruri. Evrei 8:1.

81-ב תמכתסמ יתמב תישילשה הרושה לש תישילשה הגרדמה 26, 27, 28; מיקרפו, מינהכל למס אוה "81" רפסמה תודעב דחא לודג נהכו מינהכ 80 גציימ דחאו מינומש. 23 איה הנושארה הגרדמהו 49-ב תמכתסמ היינשה הגרדמה. תושונאה מע תוהולאה לש בולישה תא גציימ 81. יהולא אוה לודגה נהכהו, מיישונא מה מינהכה 80 זו הגרדב. והיזוע. תוהולאה תא גציימ דחאו מינומש רפסמב דחא רפסמה.

Numărul unu din unsprezece reprezintă omenirea și, de asemenea, Divinitatea. Numărul unu din numărul douăzeci și unu reprezintă Divinitatea, iar douăzeci omenirea. Combinația dintre doi și unu poate fi văzută în ucenicii de pe drumul spre Emaus.

Combinarea dintre trei și unul este umanitatea și Divinitatea, așa cum sunt reprezentate de cuptorul aprins al lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

Kombinasi empat dan satu menandakan bahwa perpaduan Keallahan dengan kemanusiaan terlaksana pada generasi keempat.

Combinarea dintre cinci și unu identifică cele cinci fecioare care îl așteaptă pe mire.

Combinația dintre șase și unu reprezintă relația omului cu Sabatul zilei a șaptea, al cărui Domn este Divinitatea. Numărul „șase” este un simbol al omului, iar unul este Hristos.

Combinația dintre șapte și unu reprezintă tranziția celei de-a șaptea biserici, Laodiceea, în experiența filadelfiană.

81 este un simbol al preoților și al relației lor cu marele preot.

Kombinacija devet i jedan označava dovršenje. Trudnoća traje devet mjeseci. Bilo je 9 naraštaja koji su vodili do Noe, i devet naraštaja nakon toga koji su vodili do saveza. Isus je predao duh u deveti sat. Kombinacija devet i jedan označava dovršenje djela zapečaćivanja Njegova naroda.

În acest context, unu este combinația dintre omenire și Divinitate, numărul doi este Învățătorul divin, care învață omenirea. Numărul trei este mesajul celor trei îngeri, care este mesajul pe care ei îl primesc învățatură la numărul doi. Numărul patru identifică a patra generație, identificând astfel

istoria profetică în care cele cinci fecioare înțelepte sunt manifestate și recreate, așa cum este reprezentat de a șasea zi a creațiunii. Apoi, al șaptelea pas identifică tranziția la Philadelphia și enigma celor opt care sunt din cei șapte. În acel moment, legământul este împlinit, iar preoția lui „81” este înălțată pentru a încheia lucrarea reprezentată de numărul nouă. La fiecare pas, numărul unu este Leul din seminția lui Iuda, care este de asemenea Palmoni, Minunatul Numărător. 81 este un simbol al preoților. Palmoni a creat toate numerele.

Numărul unsprezece reprezintă jumătate din douăzeci și doi, iar amândouă reprezintă unirea Divinității cu umanitatea. Într-un articol recent am inclus două afirmații care se referă la început și la sfârșit.

Mărturia dintâi a arătat că, atunci când Ellen White a avut primele ei viziuni despre sanctuar, i s-a descoperit că porunca Sabatului strălucea mai puternic decât celelalte porunci. De asemenea, i s-a arătat că, în zilele de pe urmă, „doctrina întrupării” era învăluită într-o lumină blândă. Sabatul a fost o lumină la început, care prefigura doctrina întrupării de la sfârșit. Unirea Dumnezeirii cu omenirea este doctrina întrupării, căci aceasta este doctrina despre Hristos luând asupra Sa trup omenesc și, astfel, dând pilda că Dumnezeirea unită cu omenirea nu păcătuiește.

Unsprezece plus unsprezece fac douăzeci și doi, iar numărul unsprezece începe fiecare dintre cele douăsprezece linii de legământ alcătuite din capitole, și fiecare se încheie cu douăzeci și doi. Capitolele unsprezece și versetele unsprezece din cadrul Scripturilor reprezintă semne de hotar ale celor o sută patruzeci și patru de mii.

## 2014

Războiul ucrainean a început în 2014 și constituie linia externă a timpului de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii.

Și împăratul de la miazăzi se va mâhni cu mânie și va ieși și se va lupta cu el, adică cu împăratul de la miazănoapte; și acesta va ridica o mare mulțime, dar mulțimea va fi dată în mâna lui. Daniel 11:11.

## 18 iulie 2020

Prima dezamăgire a fost întârzierea lui Isus de a merge să-l învieze pe Lazăr, minunea încununătoare și pecetea lui Dumnezeu. Isus a așteptat patru zile înainte de a-l învia pe Lazăr. Versetul din Ioan identifică ultima dintre cele șapte minuni care sunt identificate în mod direct în Evanghelia după Ioan. Prima a fost prefacerea apei în vin. Este multă lumină în cercetarea celor șapte minuni care culminează cu Ioan 11:11, și toți teologii sunt de acord că în Ioan sunt numai șapte minuni, pe temeiul faptului că acele minuni sunt identificate în mod direct. Din acest motiv, ei nu includ învierea lui Hristos ca al optulea semn, însă aceasta a fost o minune, iar învierea Sa este semnul legământului, astfel că învierea din cartea lui Ioan este a opta minune, care este dintre cele șapte, căci fiecare dintre cele șapte minuni anterioare a fost săvârșită prin puterea învierii Sale.

เหล่านี้พระองค์ตรัสแล้ว และภายหลังพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า ลาซารัสสหายของเราหลับอยู่ แต่เราจะไปเพื่อปลุกเขาให้ตื่นจากหลับนั้น ยอห์น 11:11

## Iulie 2023

În iulie 2023, glasul celui ce strigă în pustie a început să vestească un mesaj care poartă Duhul vieții.

Și după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și au stat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei care i-au văzut. Apocalipsa 11:11.

Ioan se naște cu opt zile înainte de legea duminicală, căci la legea duminicală vorbește tatăl său, Zaharia. Numele lui Ioan este schimbat din Zaharia în Ioan la legea duminicală, când această schimbare de nume identifică o relație de legământ. Nașterea prefigurează învierea celor uciși pe străzi la 18 iulie 2020.

În adevăr vă spun: dintre cei născuți din femei nu s-a ridicat unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el. Matei 11:11.

## 2024

Isaia identifică cea de-a doua adunare care s-a împlinit în 1849. A doua adunare a început în iulie 2023 și se încheie când poporul lui Dumnezeu este pecetluit.

ଏ ସହେ ଦିନରେ ଏପରି ହবে য়ে, ঘরলু ভাঙকর হাত দৃষ্টোদয়র ঘুণি বিস্তার করিবে, যোগেশ্বাহতে ভাঙক জনকর অবশিষ্টাংশ—যমোনতে অবশিষ্ট রহিবে—অশ্লীলরু, মিশরলু, পথরোয়রু, কুশরু, এলাফরু, গিনারলু, হফাথরু, ଏব° যদুদরর দৃষ্টোদয়র ঘুণরুদ্যার করিবে। যিগায় 11:11।

## Chiar înainte de legea duminicală

Isus tocmai a încheiat intrarea triumfală, identificând astfel trecerea de la Strigătul de la Miezul Noptii la legea duminicală; El îi are cu Sine pe cei doisprezece ucenici, căci ei sunt deja aleși înainte de legea duminicală.

Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și, după ce a privit împrejur la toate lucrurile, fiindcă se făcuse deja seară, a ieșit spre Betania împreună cu cei doisprezece. Marcu 11:11.

Când sigilarea este împlinită asupra celor o sută patruzeci și patru de mii, chiar înainte de legea duminicală, unirea soțului Divinității cu soția umanității este desăvârșită, iar cei doi sunt veșnic una, căci ispășirea este încheiată.

Totuși, în Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, nici femeia fără bărbat. 1 Corinteni 11:11.

Nașterea miraculoasă a Sarei, o naștere de mult întârziată încă de la răzvrătirea din 1863, se împlinește atunci când femeia din Apocalipsa 12 dă naștere unor gemeni. Primul copil se naște la Strigătul de la Miezul Noptii, iar al doilea copil la legea duminicală. Copilul care a ieșit al doilea avea firul stacojiu, care reprezintă semnul Rahabei la Ierihon.

Prin credință, și Sara însăși a primit putere să zămislească sămânță și a născut un copil când trecuse de vârsta potrivită, pentru că L-a socotit credincios pe Cel ce făgăduise. Evrei 11:11.

## Legea duminicală pentru Laodicea

Ieremia identifică judecata bisericii Laodiceene Adventiste de Ziua a Șaptea.

De aceea, așa zice Domnul: „Iată, voi aduce peste ei o nenorocire din care nu vor putea scăpa; și, chiar dacă vor striga către Mine, nu-i voi asculta.” Ieremia 11:11

Ezechiel este de acord cu judecata lui Ieremia asupra adventismului.

Orașul acesta nu vă va fi căldare, și nici voi nu veți fi carnea din mijlocul lui; ci vă voi judeca la hotarul lui Israel. Ezechiel 11:11.

Trecerea vechiului Israel ca popor al legământului lui Dumnezeu include faptul că Dumnezeu provoacă la gelozie fostul popor al legământului cu privire la ceea ce a aruncat de la sine. Acest lucru se repetă asupra adventismului la legea duminicală.

Așadar, zic: S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin căderea lor, mântuirea a venit la neamuri, ca să-i facă geloși. Romani 11:11

Adventismul, întemeiat pe lucrarea lui William Miller, pe care ei o resping, este totuși mișcarea care a zidit templul; dar, asemenea lui Solomon, care de asemenea a zidit templul, ei au rupt legământul, iar împărăția le va fi luată și va fi dată unui popor care va administra via lui Dumnezeu așa cum poruncește El.

De aceea Domnul i-a zis lui Solomon: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta și n-ai păzit legământul Meu și rânduielile Mele, pe care ți le-am poruncit, voi rupe negreșit împărăția de la tine și o voi da slujitorului tău.” 1 Împărați 11:11.

## **Legea duminicală pentru Philadelphia**

La legea duminicală, biserica triumfătoare este așezată în propria ei țară, potrivit profețiilor, iar acea țară este o țară care abundă de solia ploii târzii. Ierihonul a fost reclădit în 1863, iar la legea duminicală Ierihonul cade.

Dar țara în care mergeți ca s-o luați în stăpânire este o țară cu munți și văi, care se adapă cu apă din ploaia cerului. Deuteronomul 11:11.

Un oraș este o împărăție, iar biserica triumfătoare reprezintă împărăția de slavă a lui Hristos. Acea împărăție a bisericii triumfătoare începe la legea duminicală, când biserica Sa este înălțată și exaltată mai presus de toți munții și dealurile.

Prin binecuvântarea celor neprihăniți cetatea este înălțată, dar prin gura celor răi este surpată. Proverbele 11:11.

À la neuvième heure, l'ange vint vers Corneille pour lui donner l'instruction d'envoyer chercher Pierre, indiquant ainsi le moment où l'Évangile est porté aux Gentils lors de la loi du dimanche. Lorsque Pierre reçut de Dieu l'ordre d'y aller, cela se fit dans le contexte d'une vision où il était question de manger des animaux impurs. Cela s'accomplit à la loi du dimanche. La neuvième heure correspond à la neuvième heure où Christ mourut. La neuvième heure représente la fin d'une période qui commence à la troisième heure, lorsque Jésus fut crucifié, puis mourut six heures plus

tard. C'est la même période que celle de Pierre, qui est dans la chambre haute à la troisième heure, puis dans le temple à la neuvième heure. Une neuvième heure s'achève à la mort de Christ; à la neuvième heure suivante, Pierre est dans le temple proclamant le message de Joël. La mort de Christ mit fin à la relation d'alliance avec Israël et ouvrit la porte aux Gentils, représentés par Corneille.

Și iată, îndată au venit trei bărbați la casa în care eram, trimiși din Cezareea la mine. Faptele Apostolilor 11:11.

Ele vor fi chiar o urâciune pentru voi; să nu mâncați din carnea lor, ci să aveți trupurile lor moarte ca o urâciune. Leviticul 11:11.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Am visat că Dumnezeu, printr-o mână nevăzută, mi-a trimis un sipet lucrat cu măiestrie, lung de aproape zece țoli și lat de șase, făcut din abanos și perle încrustate cu migală. De sipet era atașată o cheie. Am luat îndată cheia și am deschis sipetul; iar spre uimirea și surprinderea mea, l-am găsit plin cu tot felul și de toate mărimile de bijuterii, diamante, pietre prețioase și monede de aur și de argint de orice dimensiune și valoare, frumos rânduite fiecare la locul ei în sipet; și astfel rânduite, ele reflectau o lumină și o slavă egalate numai de soare. ...”

„Am privit în sicriaș, dar ochii mei au fost orbiți de priveliște. Ele străluceau cu o slavă de zece ori mai mare decât cea dintâi. M-am gândit că fuseseră lustruite în nisip de picioarele acelor oameni nelegiuți care le împrăștiaseră și le călcase în pulbere. Erau așezate într-o ordine frumoasă în sicriaș, fiecare la locul ei, fără să se vadă vreo urmă a ostenelei omului care le aruncase înăuntru. Am strigat de însăși bucuria mea, iar acel strigăt m-a trezit.” Early Writings, 81–83.

„Îndepărtați prea mult în timp venirea Domnului. Am văzut că ploaia târzie venea la fel de [neașteptat precum] strigătul de la miezul nopții și cu o putere de zece ori mai mare.” Spalding and Magan, 5.

Și în toate lucrurile privitoare la înțelepciune și pricepere, despre care împăratul îi întreba, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii și astrologii care erau în toată împărăția lui. Daniel 1:18–20.